

242. У НЕВОЉИ У СВЕТУ

(Јев. Јов. гл. 16. ст. 33.)

(На глас број 121. 134. и 135.)

1. О како сам у страху! Погледај, Господе!
Досадно већ је мени. Не желим, бит' овде!
2. У Кедре сеницама, Са јадом станујем,
Злотвор ме згњечит' жели, - У срцу страхујем!
3. Терет је овде бити, Где на мир мрзе сви.
Сотона где царује, Ту није станак ми, (Ефес, 2.2.)
4. Станак је мој на небу, Дошљак ја овде сам,
Хвалићу Тебе, Боже, Кад дођем к' Теби там'!

243. У СТРАДАЊА

(Откр. Јов. гл. 5. 19. Јевр. 12. 5.-7.)

(На глас бр. 99. 105. и 119.)

1. Једина је љубав тек, Што се строгост чини нама
То је истом јарам благ, Ког' Спас даје сад Својима.
Понес'те га за Њим сви, Не уздиш'те сада ви!
2. Спас претрпи за нас смрт, Текла ј' за нас крвца Њег'ва!
Не тужите, - јер смо ми Насљедници Њег'вог царства!
Он нас к' виделу води " Не брин'те се!" беседи.
3. Тишти ли нас тешко прут - Љубав Божју ми славимо.
Тиште ли нас страдања - Љубав чисту с' тим видимо:
Реч истине збори к' нам'; "Не брин'те се! Бог је с' вам!"
4. Ако мислиш да нас Бог Рад је саме оставити,
Ти на Очин куцни дом - Па ће ти се отворити;
Јер Он вели: "Куцајте И отвориће вам се!"
5. Шта је време страдања, Спрама царства и радости,
Које је Бог обећ'о Свима, кој' ће претрпети!
Гле, како Спас за нас све; Невин страда, к'о јагње!
6. Помислите, да смо ми За то све скривили сами;
Ал' се ипак радујте, Што Спас за нас страда прави:
Помири нас с' Богом Он, Њег'вом смрћу и патњом!

7. Кад би ми разумели На што Бог, страдање шаље,
Божјим путем радо би Ишли, куд' нас води даље:
Видели би плод што пре, Што из страдње извире.

244. У ВРЕМЕ ЧЕКАЊА

(Пр. Сол. гл. 10. 28. *Чекање ѿправед. ѿреѿвориће се у радосѿи*)
(На глас бр. 182.)

1. Чекање је школа, што се овде
Започиње, чим дођеш на свет,
А свршује тада, кад у миру
Дух наш пође, к' небу узме лет.
2. Чекати су морали на земљи.
Што их Господ избра за смер Свој:
Аврам, Јосиф и Давид и други,
Многих јоште избраника број.
3. И Спас исти, круна човечанства,
Чекао је у животу Свом:
Кроз ноћ само иш'о је к' престолу,
Кроз страдање у очински дом.
4. Гледај: тежак у надању своме
Семе баца у земљице груд,
И он чека тад' у име Божје,
Док пролећем не никне му туд.
5. Пролетњим ће сунцем мало узрет',
Истом јесен богат носи род,
Без чекања не ће бит' милине,
Да се збере изобилни плод.
6. Бог је често изненада дао,
Што се срце не надаше пре, -
Па нека нас то оживи свагда
Да чекамо, што обећа све!
7. Ни једна се Њег'ва реч не губи;
Ма да с' чини да ј' далеко то,
Племенито лагано се роди,
А најлепше, код Господа ј' то.
8. Храбро пођи напред к' својој мети,
Кад чекање тешко ти буде: